

ВО ИМЕТО НА ГРАЃАНИТЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

ОСНОВНИОТ СУД ОХРИД, како првостепен граѓански суд, во состав од судијата Ирена Петреска, како судија поединец, постапувајќи по тужбата на тужителот Друштво за финансиски консалтинг и услуги „EOS МАТРИХ“ ДОО С., .../1, против тужениот Суат Бахтијаревиќ од О., ..., за долг, вредност 27.536,00 денари, по одржаната усна, јавна и главна расправа, во присуство на полномошникот на тужителот адв.Лилјана Чанова од О., а во отсуство на тужениот - уредно поканет, на ден 14.12.2011 година ја донесе следната:

П Р Е С У Д А

Тужбеното барање на тужителот Друштво за финансиски консалтинг и услуги „EOS МАТРИХ“ ДОО С., **СЕ УСВОЈУВА.**

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот Суат Бахтијаревиќ од О., да му исплати на тужителот, на име долг, износ од 27.536,00 денари со законска казнена камата на поединечните износи, и тоа:

- на износот од 3.314,00 денари со законска казнена камата во висина на референтната стапка на Народна банка на Република М. што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодието што му претходело на тековното полугодие, зголемена за осум процентни поени, сметано од 14.04.2010 година до конечната исплата;

- на износот од 1.180,00 денари со законска казнена камата во висина на референтната стапка на Народна банка на Република М. што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодието што му претходело на тековното полугодие, зголемена за осум процентни поени, сметано од 12.05.2010 година до конечната исплата;

- на износот од 1.180,00 денари со законска казнена камата во висина на референтната стапка на Народна банка на Република М. што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодието што му претходело на тековното полугодие, зголемена за осум процентни поени, сметано од 16.06.2010 година до конечната исплата и

- на износот од 21.862,00 денари со законска казнена камата во висина на референтната стапка на Народна банка на Република М. што за секое полугодие важела на последниот ден од полугодието што му претходело на тековното полугодие, зголемена за осум процентни поени, сметано од 15.07.2010 година до конечната исплата, во рок од 8 дена по приемот на пресудата.

СЕ ЗАДОЛЖУВА тужениот да му исплати на тужителот, на име трошоци во постапката, износ од 9.940,00 денари, во рок од 15 дена по приемот на пресудата.

Во останатиот дел барањето на тужителот за надомест на трошоци, над досудениот износ до износот од 10.000,00 денари, **СЕ ОДБИВА КАКО**

НЕОСНОВАНО.

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ

Тужителот до овој суд поднесе тужба против тужениот за исплата на долг по основ на фактури за испорачани телефонски услуги, во вкупен износ од 27.536,00 денари, со законска казнена камата на поединечните износи од денот на доспеаноста на фактурата до конечната исплата, како во изреката.

Тужениот не поднесе одговор на тужба, а истиот уредно поканет согласно чл.129 ст.6 од Законот за парничната постапка, не се јави и на закажаната расправа и не го оправда својот изостанок, па расправата беше одржана во негово отсуство, согласно чл.280 ст.2 од ЗПП.

На одржаната расправа полномошникот на тужителот остана на наводите изнесени во тужбата, тужбеното барање и предложените докази, а побара и трошоци.

Судот во доказната постапка ги изведе предложените докази, и тоа: со читање на договор за пренесување на побарувања, заведен кај тужителот под бр.1160-0307/11 од 20.06.2011 година, договор за засновање претплатнички однос бр.125732/2010 и договор за засновање претплатнички однос бр.125735/2010, двата од 05.01.2010 година, фактура за месец 03/2010 од 30.03.2010 год., фактура за месец 04/2010 од 27.04.2010 год., фактура за месец 05/2010 од 01.06.2010 год. и фактура за месец 06/2010 од 30.06.2010 год., па откако истите ги ценеше во смисла на член 8 од ЗПП, ја утврди следната фактичка состојба:

Друштвото за комуникациски услуги „Вип оператор“ ДООЕЛ С. и тужениот склучиле договор за засновање претплатнички однос бр.125732/2010 и договор за засновање претплатнички однос бр.125735/2010, двата од 05.01.2010 година, односно договори за користење на услугите на ова друштво од страна на тужениот за претплатничките броеви 38978359560 и 38978359561, со времетраење од 24 месеци.

На тужениот за користењето на телефонските услуги му биле испоставувани месечни фактури. Така, за месец 03/2010 му била испоставена фактура на износ 3.314,00 денари, со рок на плаќање 14.04.2010 год., за месец 04/2010 година фактура на износ од 1.180,00 денари, со рок на плаќање 12.05.2010 год., за месец 05/2010 фактура на износ од 1.180,00 денари, со рок на плаќање 16.06.2010 год. и за месец 06/2010 фактура на износ од 21.862,00 денари, со рок на плаќање 15.07.2010 година.

Тужениот не ги платил овие фактури, така што останал да должи износ од 27.536,00 денари.

Тужителот, како примач, и Друштвото за комуникациски услуги „Вип оператор“ ДООЕЛ С., како отстапувач, склучиле договор за пренесување на побарувања, заведен кај тужителот под број 1160-0307/11 од 20.06.2011 година, согласно кој отстапувачот ги пренесол на примачот своите заостанати побарувања, односно неподмирените и неисполнетите доспеани обврски за плаќање на претплатниците, заедно со нивните поврзани обврски кои произлегувале од склучените договори за засновање претплатнички однос, како и сите законски права врз овие заостанати побарувања, што го претставувале главниот долг и сите споредни права.

Ваквата фактичка состојба судот ја утврди од изведените докази.

Од договорот за засновање претплатнички однос бр.125732/2010 и договорот за засновање претплатнички однос бр.125735/2010, двата од 05.01.2010 година, се утврди кога и какви договори биле склучени меѓу Друштвото за комуникациски услуги „Вип оператор“ ДООЕЛ С. и тужениот, за кои претплатнички броеви и со колкаво времетраење биле истите.

Од фактурите за месец 03/2010 од 30.03.2010 год., за месец 04/2010 од 27.04.2010 год., за месец 05/2010 од 01.06.2010 год. и за месец 06/2010 од 30.06.2010 год., се утврдија износите кои тужениот требало да ги плати за користењето на телефонските услуги за наведените месеци и роковите за плаќање на истите.

Од договорот за пренесување на побарувања, заведен кај тужителот под број 1160-0307/11 од 20.06.2011 година, се утврди дека тужителот, како примач, и Друштвото за комуникациски услуги „Вип оператор“ ДООЕЛ С., како отстапувач, склучиле договор за пренесување на побарувања и што било предмет на овој договор.

Врз основа на вака утврдена фактичка состојба, со примена на одредбите од чл.10 ст.1, чл.251 ст.1, чл.424 ст.1, чл.425 ст.1 и чл.428 ст.1 од Законот за облигационите односи, судот најде дека тужбеното барање на тужителот е основано.

Согласно чл.10 ст.1 од ЗОО, учесниците во облигациониот однос се должни да ја извршат својата обврска и се одговорни за нејзиното исполнување. На оваа одредба се надоврзува и одредбата од чл.251 ст.1 од истиот закон, која предвидува дека доверителот во обврзан однос е овластен да бара од должникот исполнување на обврската, а должникот е должен да ја исполни совесно во сето како што гласи таа.

Согласно чл.424 ст.1 од ЗОО, доверителот може со договор склучен со трет да го пренесе врз него своето побарување, освен она чие пренесување е забрането со закон или кое е врзано за личноста на доверителот, или кое според својата природа му се спротивставува на пренесувањето врз друг.

Во чл.425 ст.1 од ЗОО е предвидено дека со побарувањето врз примачот преминуваат споредните права, како што се правото на првенствена наплата, хипотеката, залогот, правата од договорот со гарантот, правата на камата, договорната казна и слично, а согласно чл.428 ст.1 од истиот закон, примачот ги има спрема должникот истите

права што отстапувачот ги имал спрема должникот до отстапувањето.

Тужбеното барање е основано бидејќи од изведените докази се утврди дека со склучувањето на договорите за засновање на претплатнички однос Друштвото за комуникациски услуги „Вип оператор“ ДООЕЛ С. и тужениот стапиле во должничко - доверителски однос, во кој тужениот не ги исполнил во целост обврските кои произлегувале од овие договори, односно не ги платил фактурите за месеците 03, 04, 05 и 06/2010, така што останал да должи износ од 27.536,00 денари, а бидејќи со договор за пренесување на побарувања „Вип оператор“ ДООЕЛ С. ги пренесол на тужителот своите заостанати побарувања спрема претплатниците и сите права што му припаѓале врз основа на истите, тужителот има право да го побарува наведениот износ од тужениот.

Согласно чл.266 од ЗОО, должникот кој ќе задоцни со исполнувањето на паричната обврска, долгува покрај главнината и казнена камата, утврдена со закон, односно со договор, а во чл.313 ст.1 од истиот закон, е предвидено дека должникот паѓа во задоцнување кога не ќе ја исполни обврската во рокот определен за исполнување, поради што тужениот е задолжен и со исплата на соодветна казнена камата на поединечните износи на главниот долг како во изреката, согласно чл.266-а ст.1 од ЗОО.

При одлучувањето судот го имаше предвид и тоа што тужениот не се јави на расправата, иако беше уредно поканет, ниту поднесе писмен одговор на тужба, што значи не го оспори тужбеното барање.

Одлуката за трошоците е донесена врз основа на чл.148 ст.1 и чл.149 од ЗПП, па тужениот е задолжен е да му ги надомести на тужителот трошоците во постапката во вкупен износ од 9.940,00 денари, од кои: 6.240,00 денари за застапување на две рочишта со 30% паушал и 20% часовнина, 1.300,00 денари за состав на трошковник со 30% паушал и 2.400,00 денари за судски такси за тужба и одлука.

Судот го одби како неосновано барањето на тужителот за надомест на трошоци, над досудениот износ до износот од 10.000,00 денари, кои се однесуваат на трошоци за коморска маркичка, бидејќи истите се предвидени како обврска на адвокатот врз основа на која ќе ги оствари своите права на надомест на трошоците за преземените дејствија во текот на постапката, а не како посебни трошоци.

ОД ОСНОВНИОТ СУД ОХРИД, на ден 14.12.2011 година.

С у д и ј а,
Ирена Петреска,

с.р.

ПОУКА: Рок за жалба 8 дена по приемот на пресудата,
преку овој суд до Апелациониот суд Битола.

Д-на: Адв.Лилјана Чанова и тужениот на адреса:

..., О., со
препорачана пратка.